

KULLAMAA KÕMU

Kuidas teil lastega sel aastal
lood on?
Kas on abi vaja?

Katre Kulleri foto, suvi 2018.

2018/2019 õppeaasta

Kullamaal:

122 õpilast

23 õpetajat

Direktor Meelis Välis

Õppealajuhataja Eha Eindorf

Sekretär Meeri Seiman

Sotsiaalpedagoog Kaidi Uueda

Logopeed Eve Kabin

Psühholoog Olga Kuldmeri

Huvijuht Pirja Laanemets

Bussijuhid Harri Tammela ja Reedik Post

Majandusjuhataja Jüri Roost

Kokad Heli Altmäe ja Erika Matvei

Koristajaprouad Viive Roost ja Vaike Nurm

Katlakütja Aivar Loose

Majahoidja Martin Tuulik

Goldenbecki perenaine Eda Miling

Selles numbris:

Roosmarii Roost
Maarja Kask Austriast
Pirja Laanemets
Õpetajate päev
SYNLAB
Rebased
Väljasõidud
Eesti keele viktoriin
Mis on vangla?
Lebensabenteurer
Lõpetajad 2018
Staažikad pedagoogid

Ei kapp hobune omapead

Räägi oma hobidest, Roosmarii.

Praegu on mul ainult üks hobi, see on ratsutamine. Kunagi ma käisin ka jalgpallitrennis, aga ratsutamine võtab kogu mu vaba aja ära. Ma tegelen sellega juba 1. klassist peale.

Kus sa ratsutamas käid? Kuidas su trenn tavaliselt välja näeb?

Ma käin Juurimaa tallis ja mul on seal kolm treenerit—Kristiina, Margit ja Siiri. Trennis käin 4 korda nädalas ja korraga teen umbes 2,5 tundi, vahel ka kauem. Kõigepealt ma panen hobuse valmis: kammmin ta korralikult ära, panen sadula paika ja valjad pähe. Mõni hobune ei lase hästi ennast valmis panna, siis peab maiusega meelitama. Ma annan siis tavaliselt õuna või porgandit, aga on olemas ka spetsiaalsed hobuse maiused, mida saab poest osta.

Kas sul on oma kindel hobune?

Trenni teen ma erinevate hobustega, aga võistlustel käin Sylvesteriga. Ta on hästi rahulik, aga tema kaksvend Stallone on rahutu, perutab palju, temaga ei ole lihtne. Aga mõlemad hobused on ikkagi hea iseloomuga.

Ma olen käinud vaatamas ratsavõistlusi ja alati ma imestan, kuidas ratsanikul küll meeles püsib see tõkete järjekord. Kas paberi peal õpitakse eelnevalt pähe see rada?

Ei, kohapeal õpitakse parkuur ehk rada pähe. See tuleb endale hästi selgeks teha. Ma tavaliselt kõnnin selle nii kaua läbi kuni pähe jääb. Siis panen hobuse valmis ja teen temaga soojendust. Seda saab teha teisel väljakul. Hobusega koos võistlusrada enne võistlust läbi teha ei saa.

Sinu juhtimisest siis sõltub, kas hobune kõik takistused ikka õiges järjekorras hüppab. Kuidas sa annad käsklusi hobusele?

Ratsmetega juhin ja kannaga ka toksan enne hüppeid.

Steki ehk piitsaga aitan ka märku anda, mida ta peab tegema. Stallonega ratsutades ma piitsa ei kasuta, sest ta on niigi rahutu.

Kas sa kukkunud ka oled?

Jaa, päris palju. Aga kiiver ja turvest kaitsevad. Need on kohustuslikud. Mõni hobune tunneb ära, et sa kardad ja hakkabki siis perutama, sest ta tahab sinust nagu lahti saada siis.

Kumb sulle rohkem meeldib—takistussõit või koolisõit?

Takistussõit meeldib rohkem. Seda ma olen ka rohkem teinud ja see on huvitavam. Koolisõidus peab väga täpselt liikumisskeemi jälgima. Kohunikud hindavad, kui täpselt sa nurgad ära teed ja kui ilusti liikumiste üleminekud on.

Kus sa võistlemas käinud oled?

Tavaliselt on võistlused oma tallis, aga ma olen käinud võistlustel ka Tallinnas ja Hiiumaal ja veel mõnes kohas. Hiiumaal saime Sylvesteriga suvel 3. koha. Nüüd ma pääsesin ka suurele Horse Show võistlusele Tallinnas Saku Suurhallis.

Mis teile auhinnaks tavaliselt antakse?

Ilusa roseti saame mõlemad ja mina olen ka oma stardiraha tagasi saanud. Ükskord kingiti hobusele šampoon.

Mismoodi sa hobust pesed? Vanni teda ju ei pista?

Harja ja veega šampoonitan ta ära ja siis pesen veega üle. Ükskord sain hobuse pestud ja siis viisin ta koplisse, et ta ära kuivaks, aga tema hakkas seal hoopis maas püherdama. Ta oli pärast täiesti must jälle.

Kas sa oma hobustele vahet soenguid ka teed?

Takistussõidu võistlustel ei tee soengut, aga koolisõidus teen hobusele patsid.

Kuidas ratsanik peab võistlustel välja nägema?

Mul on siis valge kraega pluus, pintsak, saapad, ratsapüksid, vest, valged kindad, säärised ja kiiver.

Kaua sa plaanid ratsutamisega tegeleda?

Tahaks ikka kaua. See meeldib mulle väga, lõbus on ja hobune on mulle nagu lemmikloom. Teraapiahobusega tahaks ka sõita, need on hästi rahulikud hobused.

Enne ajalehe trükki minemist käiski Roosmarii ära oma seni suurimal võistlusel, mida Eestis korraldatakse—rahvusvahelisel võistlusel **Horse Show**. Roosmarii ja tema hobune Rati osalesid kadrillis. Peale nende said võistlusele veel 14 Juurimaa talli ratsanikku ja hobust.

Roosmarii Roost (5.kl) koos hobune Cädiga

OÜ Juurimaa Tall asub Raplamaal Märjamaa vallas Loodna külas. Kullamaa kooli ratsaspordihuvilistel on eriti vedanud, sest talli üks omanikke, treenereid ja laagrite korraldajaid on meie oma vilistlane **Kristiina Raudnagel**.

Väheke elevust külakesse

8. septembril peatusid Kullamaal kaks oma-pärasest meest—pikad kõhnad, ühel mungarüü seljas, mõlemal palverändurikäru järel. Kõigepealt tekitasid nad suurt elevust ja veidi segadustki poes ja pubis. Lõunapaiku kaasati mindki sellesse loosse: “Räägi ise nendega edasi, öömaja tuleb neile vist leida”, hüüti mulle telefonist.

Saksamaa ränduritel oli tõesti vaja öömaja ja natuke söögipoolist. Tasuta. Palusin neil poe juures oodata, kuni uurin, mis võimalused meil siin Kullamaal on. Kohale jõudes polnud seal ühtegi maailmaränduri moodi inimest. Minu pärimise peale oskasid kohalikud aga kiiresti teed näidata, kus suunas võõramaalased olid liikunud.

Kiriku juures trehvasime ja siis teatasin neile rõõmusõnumi, et direktor lubab neil kooli ühikas öö mööda saata.

Tee peal uurisin nii palju kui jõudsin, et natukenegi aru saada, mis inimestega tegu on. Sain teada, et nad kuuluvad organisatsiooni, kelle eesmärk on teha jalgsi tiir ümber maailma (nii palju kui see on võimalik), samal ajal aidates pagulasi, orbusid ja teisi kannatajaid. Raha neil kaasas pole, magavad igal öösel erinevas kohas ja kõhu saavad täis heade inimeste armust. Eesti on neil 43. riik läbida, edasi liikusid nad Lätti.

Kui ma olin neile öömaja kätte näidanud,

läksin poodi söögikraami ostma. Nad ei soovinud muud, kui jahu, kurki, tomateid ja juustu. Poemüüjad Aime ja Liia löid kampa ja koos tegime väheke suurema toidukoti neile. Pärl pubi andis omalt poolt ka lõunasöögi.

Ma olen lugenud inimestest, kes

sellist ekstreemset eluviisi viljelevad. Nad lepivad väga vähesega, on viisakad ja tänulikud.

Sellegipoolest, umbuskliku eestlasena guugeldasin ma internetis, et olla kindel asjas. Selline maailmarändurite grupp on Saksamaal tõesti olemas (inimeste kõhklusete hajutamiseks oli neil meestel vastav logo veebiaadressiga käru peal). Jäin seda lehte mitmeks tunniks lugema, seal on aastate ja päevade kaupa kirjas, kus nad on käinud ja mida näinud, blogis on ka pildid üleval. Ja sealt saab põhjalikult lugeda, miks nad sellist nomaadide elu harrastavad.

www.lebensabenteuer.de

Hommikul nad lahkusid varavalges. Jätsid võtme kokkulepitud kohta ja läksid oma teed. Väikse ärevusega läksin päeval ruume üle vaatama—kõik oli piinlikult korras, rohkemgi kui enne.

Kusjuures, see teema polegi meile, eestlastele, ju päris võõras. Toomas Nipernaadi käis ka mööda maad ringi ja magas, kus sai ja söi, mida anti. **H. Mäe**

Foto autor Rasmus Veerva

Iga päeva kohta tuleb blogis ülevaade teha.

Meditšiinilabor SYNLAB käis Kullamaal

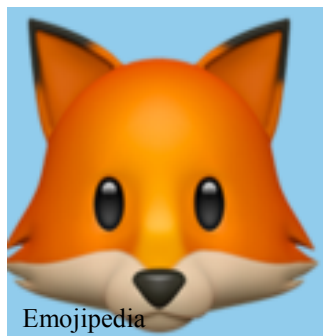
Kõik koolitöötajad, kes vähegi tahtsid ja julgesid, said 2. oktoobril veeniverd anda, et oma tervislikust seisukorrast ülevaade saada. Pakett koosnes 13 analüüsist, keegi ei minestanud, tulemused olid käes juba järgmisel päeval.

Rebaste ristimine

Seekord ei haisunud koolimaja ega rebased. Kolm päeva võis näha vaid veidi kriimulisema näoga naeratavaid noorukeid, kes iga tunni lõppedes uut ülesannet täitma ruttasid.

Üks leebemaid ülesandeid oli oma jumala koolikott klassi kanda.

Fotod H. Mäe erakogust

Kümnenidike jumalad puhkehetkel, rebaste tehtud kroonid peas.

Alandlik rebasepoju Villem oma jumala koolikotti üle andmas.

Palju õnne, kallis kool, ja kesta ikka edasi!

Foto kooli fb grupist

Põhikooli lõpetajad 2018 ☺ ☺ ☺

Epp Maria Kits, Carmen Liivapalu, Maarja Kask, Kätlin Pehtla, Reelia Merisalu, Helju Eliis Nagelmann, Karolin Palu, Grete Luts, Robin Romeo Roost, Villem Mihk, Roland Reinmaa, Orm Adams, Jander Selgis, Simo Lauren, Heiko Niinemets, Laura Aruksaar, klj Ülle Tammearu

Fotod teinud Pildikompanii.

Õpetajate päev, 05.10.

12. klass oli silmnähtavalt vaeva näinud. Oli uut lähenemist, oli vana armsat nalja, oli üllatusi. Tunnid võeti meilt ära, et me saaks majast välja ära kaugele sõita. Lustisime Lihula kunsti- ja muusikakoolis õp Mati Põdra juhendamisel, kohvitasime salongis ja šoppasime loomulikult Komseris. Õhtul käisime Pärnus teatris ühte ütlemata head tükki vaatamas, kus oli vaid 2 näitlejat, aga sisu väga palju. Kosutav päev see õpetajate päev, võib jälle vapralt kevadeni vastu pidada.

Kaheteistkümnendikelt kuulsin, et koolimaja oli üllatavalt vaikne sel päeval, lapsed ei röökinud koridori peal. No mis sa ütled?!

Keskikooli lõpetajad 2018—Mai-Roos Jõevee, Kaisa Õunas, Riin Roost, Carmen Treu (**kuldmedal**), Pille-Riin Noppel, Angeelika Siitmaa, Kert Mändla ja Tambet Kuimet, klj Meelis Välis.

Foto H. Mäe erakogust.